

CSÁKVÁRY FERENC KÖSZÖNTÉSE

Csákváry Ferenc, a *Hadtörténelmi Közlemények* főszerkesztője 60. életévét betöltve, idén szeptemberben nyugdíjba vonult. 36 esztendeig szerkesztette folyóiratunkat – e számunk őt köszönti.

Csákváry Ferenc még ötödéves angol–történelem szakos egyetemistaként, 1974 januárjában lépte át a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum kapuját, és lett azonnal az intézmény folyóirata, a *Hadtörténelmi Közlemények* munkatársa. Neve gyorsan fogalommmá vált szakmai körökben s köztünk, kollégái között is: a műveltség, a magyar és angol nyelvi stilisztikai tökély, a segítőkészség és emberség fogalmává.

Csákváry Ferenc az idén 123. évfolyamát zárt *Hadtörténelmi Közlemények* számainak közel egyharmadát gondozta, felügyelte, meghatározva ezzel a hazai hadtörténetírás egyetlen orgánumának irányát és fejlődését. 36 esztendei munkálkodása alatt történész-hadtörténész generációk sorának pályfutását egyengette. Szükséges elmondani, hogy teljesítménye szinte páratlan a magyar sajtótörténetben: mindössze Herczeg Ferenc, az egykor ünnepezt író töltött több időt kedves hetilapja, az *Új Idők* élén, s Gyulai Pál, a szigorú kritikus és irodalomtörténész állt éppen ennyi ideig (1873-tól 1909-ig) egy nagyigényű tudományos folyóirat, a *Budapesti Szemle* szolgálatában, akit a legendás *Nyugat* című irodalmi lapot huszonegy évig szerkesztő Babits Mihály követ a sorban. Ezzel a mércével mérve nyilvánvaló, hogy Csákváry Ferenc életműve és mostani nyugdíjba vonulása nemcsak azoknak a közügye, akik a *Hadtörténelmi Közlemények* utóbbi évtizedeinek számaiban valamilyen módon közreműködtek, hanem az egész magyar történetírásé, tágabb értelemben a magyar kultúráé is.

Közel négy évtizedes igényes főszerkesztői tevékenységét, a folyóirat tartalmának megújítása érdekében végzett munkáját a Magyar Köztársaság elnöke 2010. október 14-én a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetéssel adományozásával ismerte el.

Mi, régi kollégái, történészek, hadtörténészek az alábbi írásokkal tisztelgünk munkássága előtt, s köszönjük mindazt, amit Tőle kaptunk. Egyúttal jó egészséget, értelmes, alkotó feladatokat kívánunk Neki, abban a reményben, hogy szerkesztői tapasztalataira továbbra is számíthatunk.